

angår fremmede luftfartøjer. Den skyldes konventionen angående international luftfart, jfr. bekendtgørelse C. nr. 17 af 30. marts 1948 art. 27, og betænkningen pag. 110.

Bortset fra en redaktionel ændring svarer bestemmelsen til kommissionsforslagets § 7. En lignende bestemmelse findes i patentlovens § 5, stk. 2.

Til § 8.

I forhold til kommissionsforslagets § 8 er ordene „i et fremmed land“ blevet erstattet af ordene „uden for landet“, hvorved man har opnået, at også lande, der ikke er officielt anerkendte af den danske regering, er blevet omfattet af bestemmelsen. Endvidere er der foretaget en uvæsentlig redaktionel ændring.

Prioritetsbestemmelsen hviler på Pariserkonventionens art. 4, se betænkningen pag. 196, der pålægger unionslandene på visse betingelser at indrømme fortrinsret i 6 måneder med hensyn til indlevering af tilsvarende andragende i andre lande, jfr. betænkningen pag. 11 ff. Virkningen af en påberåbt fortrinsret er den, at den senere ansøgning skal anses for at være indgivet på samme tidspunkt som den ansøgning, der påberåbes som prioritetsbegrundende.

Bestemmelserne om prioritet findes i den gældende mønsterlovs § 30. Patentloven indeholder i § 6 en bestemmelse, der svarer til den heromhandlede.

Kapitel II.

Mønsteransøgninger og deres behandling.

Til § 9.

Bestemmelsen svarer med en mindre redaktionel ændring til kommissionsforslagets § 10 og den gældende mønsterlovs § 13. Direktoratet for patent- og varemærkevæsenet skal således fortsat føre mønsterregistret, der gælder for hele landet, jfr. betænkningen pag. 113.

Til § 10.

Paragraffen, der svarer til kommissionsforslagets § 11 med enkelte ændringer, jfr. nærmere herom nedenfor, indeholder de bestemmelser om ansøgningens form og indhold, som findes fornødne i selve loven, jfr. betænkningen pag. 113 ff. Yderligere administrative forskrifter vil blive fastsat af handelsministeren, jfr. § 47.

Bestemmelserne vedrørende mønsteranmeldelser findes i den gældende lovs §§ 14 og 15.

Bestemmelsen i kommissionsforslagets stk. 1 in fine om, at begæring om prioritet — hvis en sådan påberåbes — må fremsættes i ansøgningen, jfr.

også den gældende lovs § 30, er henskuet til gennemførelsesforskrifterne.

Efter forslaget § 5, stk. 2, er mønsterbeskyttelsen begrænset til varer af samme og lignende art som dem, for hvilke mønstret registreres. I nærværende bestemmelse forskrives, at ansøgeren i ansøgningen skal angive de varer, for hvilke mønster ønskes registreret. Det står ansøgeren frit for at angive, at mønstret skal tjene som forbillede for flere varer. Dette har især interesse, for så vidt angår mønstre for dekorationsornamenter. Ansøgeren må være klar over, at beskyttelsen begrænses gennem vareangivelsen, men beskyttelsen omfatter dog også varer af lignende art. Det vil normalt ikke være fyldestgørende i forbindelse med vareangivelsen kun at henvisе til selve klassen i den klassefortegnelse, som skal anvendes af registreringsmyndigheden. Det må positivt angives, for hvilke varer ansøgeren ønsker mønstret registreret.

Efter den gældende mønsterlovs § 14 skal ansøgningen indeholde oplysning om, hvorvidt ansøgeren selv har frembragt mønstret. I benægtende fald må han ifølge lovens § 15 godtgøre sin ret til mønstret. Denne regel opretholdes i nærværende bestemmelses stk. 2.

Det må forudsættes, at der er identitet mellem afbildninger og model. I modsat fald må registreringsmyndigheden træffe afgørelse om den manglende identitet. Sådanne afgørelse vil da i medfør af reglerne i §§ 21 og 22 kunne påklages.

De nordiske kommissioner har drøftet spørgsmålet om såkaldte „bedriftsmønstre“ (virksomhedsmønstre), se betænkningen pag. 85 ff. og pag. 115. Spørgsmålet er, hvorvidt retten til et mønster, der er blevet til ved samarbejde mellem flere inden for samme virksomhed på en sådan måde, at det ikke er muligt at angive bestemte personer som frembringere, skal tilkomme virksomheden som sådan. Hidtil har bedriftsmønstre været anerkendt. Kommissionen nåede frem til — ligesom for patenters vedkommende — at en bestemt person (frembringeren) fremtidigt skal angives.

Bestemmelsen i kommissionsforslagets stk. 3, 1. punktum, om indlevering af model er ændret således, at model ikke nødvendigvis skal indgives sammen med afbildning af mønstret. Det må dog ske, inden ansøgningen bekendtgøres, jfr. § 18. Det er en frivillig sag, om ansøgeren vil indlevere en model, hvorimod en afbildning altid skal indleveres. Der er intet til hinder for, at ansøgeren indleverer flere afbildninger.

Kommissionsforslaget indeholdt som noget nyt en bestemmelse om, at ansøgeren skulle afgive erklæring på tro og love om, at mønstret ham bekendt